

tægt maa tilvejebringes saa godt som over hele Linien og ikke mindst paa det Punkt, hvor der nu ikke alene ingen Avance er for Statsbanedriften, men hvor der er ligefrem paaviseligt Tab. I saa Henseende kan jeg ikke nægte, at Folketingsudvalgets ærede Flertal og da i særlig Grad dettes ærede Ordfører har skuffet mig ganske særdeles. Det er jo nemlig saa — det kan ses i Jernbanekommissionens Betænkning — at det netop var det ærede Medlem i Kommissionen, som i Dag er Ordfører for Takstloven, der i særlig Grad paaviste, hvor uheldig for Statsbanedriften Persontrafikken paa korte Afstande er. Han ikke alene udtalte det, hvori for øvrigt mange af os vare enige med ham, at den Trafik, der betaler sig allerdaarligst for Statsbanerne, er Persontrafikken paa korte Afstande, men det samme ærede Medlem paaviste med Tal og paa en Maade, som ikke fra nogen Side modsagdes, at den Udgift, som Statsbanerne have for enhver Person, der betræder Banens Terrain, for overhovedet at lade sig befordre, kan ansættes for 3die Klasse til 30 Øre og for 2den Klasse til 50 Øre foruden den Udgift pr. Km., som det ærede Medlem ansatte til 1,11 Øre for 3die Klasse og 1,10 Øre for 2den Klasse, eller med andre Ord: for de korte Rejser, der komme ind under Begrebet: Mindstebetaling, skulde Betalingen efter den ærede Ordførers Beregning — der, som sagt, ikke fra nogen Side blev modsagt i Kommissionen, og som jeg tror er rigtig — for en enkelt Rejse være: 40 Øre paa 3die Klasse, 60 Øre paa 2den Klasse for 5 Km. Men hvad er det, den ærede Ordfører i Dag gør sig til Tolk for som Ordfører for Flertallet? Det er, at hvad der burde være 40 Øre, skal være 15 Øre, og hvad der burde være 60 Øre, skal være 25 Øre. Det er de mindste Betalinger, den ærede Ordfører nu foreslaar Tinget at godkende, medens han selv har regnet ud og fremsat paa en ganske eftertrykkelig Maade, at disse Mindstebetalinger burde være henholdsvis 60 og 40 Øre paa 2den og 3die Klasse, og altsaa 1 Kr. for 1ste Klasse, medens det nu bliver 40 Øre. Det er en Holdning, som er mig ganske uforstaaelig, og det har været mig en stor Skuffelse, at vore Anskuelser, som fulgtes saa udmærket godt ad i Kommissionen, nu paa det allereftertrykkeligste have divergeret. Jeg staar fremdeles paa den ærede Ordførers Standpunkt, medens han saa fuldstændig, som tænkes kan, er gaaet bort fra det. Jeg kan ikke godkende den Me-

tode, at man af Hensyn maaske til nogle Vælgere eller nogle andre gode Venner eller Personer, som gerne ville køre billigere, skal lovgive paa den Maade, at det bliver ganske meningsløst. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har Ret i, at det er aldeles urimeligt, at den, der er saa heldig stillet, at han bor i Nærheden af en Station, hvorfra han hver Dag kan jolle ind til Byen eller til sin Forretning, skal paa Statens Bekostning køre meget billigere, end den kontante Udgift beløber sig til, som Staten har af hans Befordring, og at altsaa den, der bor saaledes, at han ikke kan benytte Banen, skal ved sit Bidrag til Statskassens almindelige Fornødheder betale for, at en anden, der er saa heldig at bo saaledes, at han kan benytte Banen, gør dette. Det er en Abnormitet, som jeg ikke paa nogen Maade kan være med til.

Deraf følger med logisk Konsekvens, at jeg heller ikke har kunnet slutte mig til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 3, hvor Flertallet ikke alene for hele Nærtrafikken inden for 30 Km. vil fastholde de nuværende lave Priser, men ogsaa paa et enkelt Punkt gør det endnu billigere derved, at de etablere paa ny Dobbeltbilletsystemet. Alene det at gaa bort fra det fornuftige Enkeltbilletsystem og ind paa Dobbeltbilletsystemet, vil gøre mig meget betænkelig. Nu ere vi komne lykkelige og vel ud af det Uføre, vi vare i indtil for nogle faa Aar siden med Dobbeltbilletter, der gjaldt over hele Landet og i flere Dage, hvilket var ganske meningsløst; thi det er jo helt og holdent urimeligt, at den, der er saaledes stillet, at han kan rejse tilbage samme Vej, som han er rejst frem, efter saa og saa kort Tids Forløb, skal have en Favør fremfor den, der har en Forretning af den Beskaffenhed, at han er nødt til at opholde sig noget længere paa det paagældende Sted. Det er umuligt at begrunde. Alene det, at man vil ind paa dette Vrøvlesystem, der hedder Dobbeltbilletsystemet, og som naturligvis efterhaanden vil udvikle sig i samme Grad, som vi havde det indtil 1896, da vi lykkeligvis kom bort fra det, gør mig det umuligt at tiltræde Forslaget. Det vil selvfølgelig meget hurtigt udvikle sig til, at det ikke begrænses til 30 Km. og til et Døgn, men ifølge den Logik, vi sædvanligvis føre her, vil det antage det Omfang, det havde, da vi forlod det. Det vil jeg paa ingen mulig Maade være med til, og jeg vil me-